

برگزاری دوازدهمین کنگره حزب کمونیست آفریقای جنوبی
از آفریقای جنوبی تا جمهوری اسلامی
"سپردن تولید و صنایع به مردم"

بنام مردم، به کام سرمایه داران

ترجمه و تنظیم عسگر داوودی

روزهای بیستم و بیست یکم تیر ماه امسال دوازدهمین کنگره «حزب کمونیست آفریقای جنوبی» با حضور ۲۰۰۰ تن از اعضای حزب در دانشگاه «نلسون ماندلا» در «پرتوریا» مرکز آفریقای جنوبی برگزار شد.

دبیر اول حزب «بلاده نمی نماند» در این کنگره بار دیگر به دبیر اولی حزب انتخاب شد. او در سخنرانی خود جمله مهمی را عنوان کرد: «ما دیگر قول نمی دهیم که در آینده یک قدرت سیاسی مهم در این کشور خواهیم بود، زیرا اکنون یک قدرت سیاسی مهم در کشور هستیم.» بموجب گزارش کنگره شمار اعضای حزب از زمان برگزاری کنگره قبلی تا کنون از ۲۰۰۰۰ تن به ۵۲۰۰۰ تن رسیده است. اما با وجود این موفقیت چشمگیر اعضای حزب قانع نیستند و کوشش خواهند داشت تا میزان بیشتری از مردم زحمتکش کشور را در حزب متمرکز سازند.

حضور اقشار مختلف اجتماعی در کنگره آفریقای جنوبی شرایط دشواری رشد کشور را ممکن ساخته است. «کنگره ملی آفریقا» متشکل است از «اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری» با ۲ میلیون عضو کارگر بموازات «حزب کمونیست آفریقا جنوبی». از سوی دیگر با مجموعه ای از نیروهای دست راستی به سرکردگی سرمایه داران کشور. بدلیل این ترکیب نا هماهنگ و متضاد در ۱۳ سال گذشته - از زمان کسب قدرت سیاسی و اعلام انحلال رژیم آپارتاید - تاکنون انرژی «کنگره ملی» عملاً به هدر رفته و زمینه نارضایتی ملی در بین اقشار فقر فراهم آورده است. از طرفی کنگره ملی تضعیف شده اما از طرف دیگر به دلیل نارضایتی های گسترده گرایش به صفوف حزب کمونیست افزوده شده است. در بین اعضای اصلی «کنگره ملی» مثلاً در بین وزراء غیر کمونیست «کنگره ملی» از یک سو تمایلات «سوسیالیستی - رفرمیستی» و از سوی تمایلات «نولیبرالیستی» قابل مشاهده است. از طرف عناصر راست در درون «کنگره ملی» کوشش می شود تا «حزب کمونیست» و «اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری» را به خروج از کنگره تشویق کنند. روزنامه های محلی راه اندازی شده توسط سرمایه داران سودجو، از جنگ قدرت در درون «کنگره ملی» خبر می دهند و بر علیه «اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری» جو سازی می کنند. ترکیب نیروها و شرایط عینی موجود در درون «کنگره ملی» زمینه تغییر و تحولات و زایمان اجتناب ناپذیری سیاسی را فراهم می آورد.

«سولینزیم» دبیر اول «اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری» در سخنرانی خود در کنگره «حزب کمونیست» از جمله گفت: ملت زحمتکش آفریقای جنوبی زخم های متعددی را تحمل می کند از آیدز تا بیکاری، از فقر تا نابرابری. این ملت حتی به خاطر «زیمبابوه» و نمایندگان نالایق اقتصاد سیاسی کشور صدمه دیده است، این زخم ها تصمیم به ادامه مبارزه و تداوم استقامت ما را به نمایش می گذارد. تصمیم به مبارزه با نابرابری و فقر. صاحبان قدرت بدانند که ما سازماندگان اعتصاب های بزرگ سال های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ هستیم. ما رسماً اعلام می کنیم که صبر و تحمل نیرو کار به پایان خود نزدیک می شود. نیروی کار از مسئولین سیاسی می خواهد تا هر چه سریع تر تصمیمات اقتصادی نتیجه بخش و سود مندی برای اقشار ملت اتخاذ کنند.»

«اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری افریقای جنوبی» خروج از «کنگره ملی» را بسیار زیان آور ارزیابی می کند و در نتیجه با تمام توان می کوشد ائتلاف سیاسی سه جانبه ای متشکل از حزب کمونیست، کنگره ملی و اتحادیه سراسری سندیکا ها را حفظ کند. ائتلاف استوار سه نیروی سیاسی - کارگری کشور سرمایه داران را به عنوان تصاحب کنندگان «ابزار تولید» بسیار نگران کرده است. نشریاتی که با پول این سرمایه داران به راه انداخته شده اند، لحظه ای از توطئه چینی دست بر نمی دارند. در بحث های کنگره به شدت از اقدامات ضعیف «کنگره ملی» جهت عدم ساماندهی برنامه های مردمی انتقاد شد. بخشی از حاضرین در کنگره این سوال را طرح کردند که تا چه وقت باید نا لیاقتی های «کنگره ملی» را تحمل کرد؟ همچنین مطرح شد که نتیجه خصوصی سازی ها در بخش خدمات و وسائل ارتباط جمعی عملاً به سود سرمایه داران تمام شده است، در حالی که خصوصی سازی ها با شعار مردم فریبانه «سپردن تولیدات و صنایع به دست خود مردم» انجام گرفته است. با سوء استفاده از کلمه مردم دارائی های ملی در اختیار سرمایه داران سود جو قرار می گیرد. آن ها از هم اکنون خود را برای سود جوئی از برنامه مسابقات جام جهانی فوتبال که در افریقای جنوبی برگزار خواهد شد آماده می کنند.

در کنگره همچنین مطرح شد که با وجود بحران اقتصادی - سیاسی موجود در عرصه سیاسی، اتفاقات مثبتی نیز بوقوع پیوسته است. در کنفرانس سیاسی «کنگره ملی» که چند هفته قبل برگزار شد، عناصر راست موفق نشدند برنامه های «نئو لیبرالیستی» مورد نظر خود را به تصویب کنگره برسانند. در «کنگره ملی» بالانس قدرت موجود به جریان راست اجازه تحرک بیش از حد را نداد. از جمله موضوعات اصلی مطرح شده در کنگره بررسی روابط و تأثیرات متقابل دولت و طبقه کارگر در کشور و نتیجه حاصل از این روابط به عنوان یک اهرم قدرت سیاسی بود و نیز بحث های متعددی جهت تصمیم گیری برای اعلام لیست مشترک توسط «کنگره ملی» و - اتحادیه سراسری سندیکا ها» و «یاشرکت مستقل» اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری» در انتخابات پیش رو انجام گرفت. با توجه به اینکه تصمیم گیری جهت اعلام کاندیدای مستقل از طرف حزب می تواند به ائتلاف موجود ما بین «حزب» و «کنگره ملی» از سوئی و نیز به روابط متقابل «اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری» با «کنگره ملی» آسیب برساند، اعلام شد که اعضاء حزب و «اتحادیه سراسری سندیکا های کارگری» در ارتباط نزدیک با اعضاء «کنگره ملی» قرار گرفته و زمینه بروز بحث های مابین سه جریان سیاسی و کارگری راتا سال آینده فراهم آورند.

پیام تبریک ۳۰ هیات نمایندگی احزاب کمونیست کشورهای جهان، از جمله ونزوئلا، کوبا، آلمان و چین که در کنگره حضور داشتند قرائت شد. همچنین جایزه صلحی با یاد رفیق «کریست هانی» رهبر حزب کمونیست افریقا و از یاران قدیمی نلسون ماندلا رهبر کنگره ملی افریقا که در رژیم آپارتاید ترور شد غیاباً به «فیدل کاسترو» رهبر کوبا اهداء شد. همچنین از طرف حزب کمونیست آلمان رهبری حزب کمونیست افریقای جنوبی برای شرکت در کنگره حزب کمونیست آلمان که قرار است در سال ۲۰۰۸ برگزار شود به این کنگره دعوت شد.